

HOTĂRÎRE

În numele Legii

15 decembrie 2025

or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul:

Grefierului

Eugeniu Russ

Corina Cebotari

Cu participarea:

Apărătorului

Făptuitorului

Igor Gandrabur

Artur Sandu

În lipsa:

Agentului constatatator

Victimei

Dorin Vrabie

Vlas Mihail

(în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională intentată împotriva lui Sandu Artur, născut la 15 decembrie 1993, IDNP ***** domiciliat în or.*****, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art.336 alin.(2) Cod contravențional,

c o n s t a t ă :

1. Făptuitorul Sandu Artur, la data de 17 octombrie 2025, ora 16 și 50 min., aflându-se în stare de ebrietate, în s.Sîrcova, r-nul Rezina, intenționat cu rea voință nu s-a suspus dispoziției sau cererii legitime a angajatului cu statul special al MAI aflat în exercițiul funcției de a înceta acțiunile sale huliganice și s-a exprimat cu cuvinte injurioase în adresa angajatului cu statul special al MAI, însoțite ade aplicarea violenței de violența vizică și amenințare față de cu Aplicarea violenței fizice.

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatatator al Inspectoratului de Poliție Rezina – Dorin Vrabie, au fost încadrate în baza art. 336 alin. (2) din Codul contravențional, reprezintă contravenție *nesubordonarea cu rea-voință dispoziției sau cererii legitime (...)a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, a altei persoane, aflate în exercițiul funcțiunii (...) de asigurare a securității statului, de menținere, asigurare și restabilire a ordinii publice, de asigurare a siguranței circulației rutiere, (...) însoțite de violență fizică sau de manifestare în orice mod a amenințării cu aplicarea violenței, inclusiv verbale.*

2. Agentul constatatator al Inspectoratului de Poliție Rezina – Dorin Vrabie și victima Mihail Vlas, fiind citați legal în ședința de judecată nu s-au prezentat și nici nu au informat instanța despre motivele neprezentării, iar ca urmare instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

3. Făptuitorul Sandu Artur, în ședința de judecată a recunoscut integral vina și a solicitat aplicarea unei sancțiuni sub formă de amendă.

4. Avocatul Igor Gandrabur în ședința de judecată a solicitat recunoașterea vinovăției lui Sandu Artur vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.336 alin.(2) Cod contravențional, cu aplicarea unei sancțiuni sub formă de amendă în mărime minimă. ,

5. Ascultând poziția participanților la proces, examinând materialele cauzei și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

6. *În fapt*, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI06 389359 (3991318553922041), încheiat la 27.10.2025, la ora 09 și 45 min. de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rezina – Dorin Vrabie, în acțiunile lui Sandu Artur s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 336 alin. (2) din Codul Contravențional, pe faptul că, la data de 17 octombrie 2025, ora 16 și 50 min., aflându-se în stare de ebrietate, în s.Sîrcova, r-nul Rezina, intenționat cu rea voință nu s-a suspus dispoziției sau cererii legitime a angajatului cu statul special al MAI aflat în exercițiul funcției de a înceta acțiunile sale huliganice și s-a exprimat cu cuvinte injurioase în adresa angajatului cu statul special al MAI, însoțite de aplicarea violenței de violență vizică și amenințare față de cu Aplicarea violenței fizice.

Consecutiv, potrivit art. 395 din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Orhei, sediul Rezina.

7. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieșind din prevederile art. 400 alin. (4) din Codul contravențional, inclusiv contravențiile prevăzute la art. 336...353 din același cod, se constată de către angajații subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuțiile poliției, iar ulterior prin prisma alin. (5) din același articol, procesele verbale cu privire la contravențiile prevăzute la art..353 se remit spre examinare în fond instanței de judecată competente, în acest caz, fiind respectate condițiile cu privire la competența de examinare a cauzei.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art.38 alin.(4) din același cod, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce onferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI06 389359 (3991318553922041), încheiat la 27.10.2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

8. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional și a inserat data (ziua, luna, anul), ora și locul încheierii, calitatea, numele și prenumele agentului constator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor și obligațiilor lor prevăzute la art. 384 și 387, obiecțiile și probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum și informații despre instituția bancară și despre modul de plată a amenzii, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar și descifrabil.

Totodată, agentul constator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța nu a constatat incertitudini la descrierea faptei și persoanei.

În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constator pe baza *constatărilor personale* și a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului Sandu Artur, care a semnat actul nominalizat, iar în acest sens nu pot exista incertitudini cu referire la faptul neaducerii la cunoștință a drepturilor și obligațiilor lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional,

precum și decizia agentului constatatator de a remite cauza contravențională în instanță, fapt confirmat prin semnătura făptuitorului în rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție, dar și prin lipsa altor probe contrare în acest context.

Concomitent, instanța notează că atât cauza, cât și natura acuzației au fost formulate destul de clar, prin enumerarea faptei incriminate și a încadrării juridice corespunzătoare Codului contravențional, astfel încât să fie percepută învinuirea adusă și consecințele care pot surveni, iar prin aceasta nu este afectat esențial vreun drept al făptuitorului și nu reprezintă un temei de nulitate absolută al procesului verbal, prevăzut la art. 455 din Codul contravențional.

Mai mult ca atât, și Curtea Constituțională a menționat cu titlu de exemplu că un caz de omisiune a indicării ocupației contravenientului sau oficiului care i-a eliberat actul de identitate, în mod evident sunt irelevante sau insignifiante în raport cu fondul cauzei, iar în asemenea situații ar fi imposibil de susținut că statul și-a onorat obligațiile procedurale pozitive de a investiga efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați (*par. 41 din Hotărârea Curții nr. 32 din 29 noiembrie 2018, prin care s-au declarat neconstituționale articolul 445 și textul „și 445” din articolul 461 ale Codului contravențional*).

Concomitent, din analiza procesului verbal cu privire la contravenție și a materialelor cauzei, instanța observă că făptuitorul nici nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător și nici nu a invocat acest fapt în ședința de judecată, iar în subsidiar, făptuitorului i s-au pus la dispoziție aceste garanții, inclusiv prin posibilitatea prezentării unor probe suplimentare în cadrul examinării în instanța de judecată.

9. Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul – verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatatator *pe baza constatărilor personale* și a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI06 389359 (3991318553922041), încheiat la 27.10.2025, face dovada cu privire la încadrarea în

drept și situația faptică stabilită de agentul constatat, urmând a fi examinat și în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatat în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI06 389359 (3991318553922041), încheiat la 27.10.2025 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat și instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatat în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Sandu Artur este învinuit precum că a comis contravenției prevăzute de art. 336 alin. (2) din Codul contravențional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatat în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: - *procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI06 389359 (3991318553922041), încheiat la 27.10.2025*, care cuprinde poziția personală a agentului constatat, din care reiese constatarea contravențiilor comise și descrierea acestora; - *informațiile de la angajații de poliție din 17.10.2025*; - *rapoartul din 17.10.2025*; - *procesul verbal de audiere a contravenientului din 27.10.2025*, prin care a fost audiat făptuitorul Sandu Artur, care a comunicat că recunoaște fapta comisă la 27.10.2025.

Instanța subliniază astfel că, faptele contravenționale săvârșite de către făptuitor au fost constatate personal de către agentul constatat și au fost inserate în procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI06 389359 (3991318553922041), încheiat la 27.10.2025.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, Sandu Artur la data de 17 octombrie 2025, ora 16 și 50 min., aflându-se în stare de ebrietate, în s. Sîrcova, r-nul Rezina, intenționat cu rea voință nu s-a suspus dispoziției sau cererii legitime a angajatului cu statul special al MAI aflat în exercițiul funcției de a înceta acțiunile sale huliganice și s-a exprimat cu cuvinte injurioase în adresa angajatului cu statul special al MAI, însoțite de aplicarea violenței de violența vizică și amenințare față de aplicarea violenței fizice.

Or, potrivit art. 19 și 21 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012, cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, polițiștii au atribuții exhaustive în domeniul menținerii, asigurării și restabilirii ordinii, și securității publice, inclusiv de a reacționa prompt la orice solicitare în acest sens, iar acțiunile comise de terți în scopul perturbării acestor activități, *a priori* necesită a fi sancționate, în vederea asigurării realizării cu succes a scopurilor generale ale poliției, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor.

Mai mult, reieșind din prevederile art. 25 alin. (5) pct. 1), 3) sau 4) al aceleiași legi, în realizarea atribuțiilor de serviciu, polițistul are împuterniciri de a solicita persoanelor, respectarea ordinii publice și încetarea acțiunilor ilegale, iar, în caz de necesitate, pentru asigurarea respectării cerințelor legale să intervină prin aplicarea forței fizice, mijloacelor speciale sau a armei de foc din dotare, în condițiile stabilite de lege, să stabilească identitatea persoanelor care încalcă dispozițiile legale ori dacă sînt indicii că acestea pregătesc sau au săvârșit o faptă ilicită sau prejudiciabilă, precum și a persoanelor care solicită intrarea într-un perimetru restricționat, precum și să conducă la sediul unității de Poliție persoanele care, prin acțiunile lor, periclitează

viața sau sănătatea persoanelor, ordinea și securitatea publică sau alte valori sociale ocrotite de lege, precum și persoanele suspectate de săvârșirea unor fapte ilicite sau prejudiciabile, a căror identitate nu a fost stabilită în condițiile legii.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: ...în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franței* (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În acest context, prin probe anexate la dosar și apreciate de instanță, agentul constatatator a făcut dovadă stării de fapt doar pe faptul nesubordonarea cu rea-voință dispoziției sau cererii legitime (...)a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, a altei persoane, aflate în exercițiul funcțiunii (...) de asigurare a securității statului, de menținere, asigurare și restabilire a ordinii publice, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică cu referire la acest aspect.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privința aceleiași versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanța deduce că au existat într-adevăr acțiunile incriminate, care au confirmat caracterul agresiv al făptuitorului în prezența poliției, după cum se relevă din declarațiile contravenientului, care atestă multiple adresări cu cuvinte necenzurate exclusiv în adresa angajatului de poliției, însoțite de violență fizică sau de manifestare în orice mod a amenințării cu aplicarea violenței, inclusiv verbale, cât și nu s-a subordonat cerințelor legale ale colaboratorilor de poliție, care în ambianța obligațiilor legale expuse anterior, doar au solicitat de la făptuitor să nu îi încurce la documentare unui caz despre care au fost sesizați.

În concordanță cu cele expuse, în speță, făptuitorul nici nu a obiectat și nici nu a motivat în într-un anumit mod netemeinicia procesului verbal cu privire la contravenție sau a faptei constatate de nesubordonare și amenințarea cu aplicarea violenței, nu a adus nici o dovadă veridică în sprijinul unei eventuale nevinovății a sale, iar prin urmare, fapta reținută este probată atât prin probe certe și documentate legal, cât și cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 389359 (3991318553922041), încheiat la 27.10.2025, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni (*Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Or, conjunctura relatată a fost admisă astfel și de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia *Haiducu și alții contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competența poliției.

Instanța mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile

făptuitorului Sandu Artur, care cert a nu s-a subordonat cu rea voință de la dispoziția colaboratorilor de poliție, ulterior a amenințat cu aplicarea violenței angajatul de poliție în timpul exercitării atribuțiilor sale de serviciu, prevăzute inclusiv prin legea enunțată anterior și mai mult lezându-le acestora demnitatea umană și reputația profesională.

În aceste condiții, instanța statuează în afara oricăror dubii, că întradevăr faptele incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-știință și respectiv cu vinovăție de către Sandu Artur, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate, care se încadrează în limitele componenței prevăzute de art. 336 alin.(2) a Codului contravențional.

10. În continuare, instanța reține că dosarul contravențional în privința lui Sandu Artur pe semnele contravenției prevăzute de art. 336 alin. (2) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din același cod, sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei și de circumstanțele atenuante și agravante, iar față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile codului contravențional.

Astfel, în calitate de circumstanțe atenuante instanța de judecată instanța de judecată nu a reținut, iar în calitate de circumstanțe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanța de judecată nu identifică nici un argument în acest sens.

Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional, coroborat cu cele expuse în limitele stabilite de art. 336 alin. (2) din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii, contravenția incriminată conform art. 336 alin. (2) prevedea o sancțiune cu *amendă de la 40 la 60 de unități convenționale, cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 70 de ore sau cu arest contravențional de la 3 la 5 zile*.

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravențional, munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78¹ și 318¹, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În aceste context, instanța va ține cont de atitudinea făptuitorului, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reținută de către instanță, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum și faptul că nu se atestă la materialele cauzei informații privind alte antecedente penale sau contravenționale în privința sa.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei și faptul recunoașterii vinovăției de către făptuitor, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravențional, instanța de judecată constată vinovăția lui Sandu Artur, în comiterea contravenției prevăzute de art. 336 alin. (2) din același cod și îi aplică făptuitorului o sancțiune sub formă de amendă în cuantum de 40 unități convenționale, după cum statuează imperativ sancțiunea normei speciale și care reprezintă echivalentul sumei de 2000 lei.

Or, instanța notează că, în conformitate cu art. 32 alin. (1), (2) și (3) din Codul contravențional, *sancțiunea contravențională este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârșit o contravenție, iar punctele de penalizare fiind aplicabile și ca sancțiune complementară.*

Pe de altă parte, principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor, cu referire la caz, este apreciat îndeosebi prin prisma art. 7 din Convenție, din care denotă că este absolut necesar să existe un temei legal pentru condamnare și pentru aplicarea pedepsei, iar sarcina Curții este aceea de a se asigura că, la *momentul în care acuzatul a săvârșit fapta* pentru care a fost trimis în judecată și *condamnat*, exista o dispoziție legală care pedepsea fapta și că *pedeapsa aplicată nu depășește limitele stabilite de dispoziția respectivă* [Coëme și alții împotriva Belgiei, par. 145; Del Río Prada împotriva Spaniei (MC), par. 80].

De asemenea, instanța va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, acesta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, iar în acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanța apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată consideră că în privința lui Sandu Artur poate fi aplicabilă o sancțiune cu un grad mai redus de severitate, în cuantum nominalizat, or instanța nu manifestă intenția agravării situației făptuitorului, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptelor comise de acesta.

11. În conformitate cu prevederile art. 34, 44, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 și 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Sandu Artur**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 336 alin. (2) din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu amendă în mărime de 40 (patruzeci) de unități convenționale, care reprezintă echivalentul sumei de 2000 (două mii) lei.

Se explică lui Sandu Artur că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

**Președintele ședinței,
judecătorul**

semnătura

Eugeniu Russ

Copia corespunde originalului,
Judecător

Eugeniu Russ